

Декларација поводом најновијих мјера и захтјева Високог представника у БиХ

1. Народна скупштина Републике Српске сматра да је Високи представник за Босну и Херцеговину својим одлукама и захтјевима од 19. октобра 2007. године наставио са прекорачењима Дејтонских овлашћења гдје је утврђен као коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилном спровођењу Мировног уговора, као и сва друга овлашћења, проширена декларацијама и закључцима Савјета за имплементацију мира са сједница у Синтри, Мадриду, Бриселу и Бону, који му не дају овлашћења уставотворног органа.
2. Народна скупштина са забринутошћу констатује да је ОХР дерогирао сопствено тумачење у вези са Законом о Савјету министара Босне и Херцеговине и пословницима оба дома парламента Босне и Херцеговине од 25. фебруара 2000. године, чиме ствара амбијент правне несигурности и неизвјесности.
3. Поводом одлуке Високог представника у Босни и Херцеговини од 19. октобра 2007. године, којом је наметнуо Закон о измјенама и допунама Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине Народна скупштина Републике Српске сматра да наметнути Закон није у складу са Дејтонским мировним споразумом и Анексом IV споразума и да угрожава уставни поредак и демократско уређење Босне и Херцеговине, посебно Уставом загарантовану позицију Републике Српске и њених представника у институцијама Босне и Херцеговине.

Наметнути закон својим нормативним рјешењима не уважава уставно-правни систем у Босни и Херцеговини, према којем се кроз процедуру избора и одлучивања у институцијама и органима власти гарантује паритет ентитета, односно паритет конститутивних народа.

Правилном оцјеном предмета и циља елемената Устава Босне и Херцеговине добијају се упуте за његово тумачење што је потврдио и Уставни суд БиХ својом Дјелимичном одлуком у предмету: У-5/98 тачка III, став 19. и 26., својом констатацијом да одредбе Преамбуле представљају интегрални дио Устава Босне и Херцеговине. Преамбула има велики значај у дефинисању вриједности и принципа признатих од стране Босне и Херцеговине. У Преамбули Устава Босне и Херцеговине су дефинисане сљедеће вриједности и принципи: поштивање људског достојанства, слободе и једнакости, посвећеност миру, правди и толеранцији и помирењу, као и увјерење да демократски органи власти и правичне процедуре најбоље доприносе стварању мирољубивих односа унутар плуралистичког друштва. Према ставу Уставног суда, ови основни принципи и вриједности нису само описне, већ им је такође дата моћна нормативна снага (Дјелимична одлука у случају: У-5/98 тачка III, став 26).

Наметнути закон дерогира Уставом Босне и Херцеговине уређену процедуру избора (члан V-4 Устава Босне и Херцеговине), начин одлучивања, квалификовану већину, одлучивање консензусом (уставно начело конститутивности, паритета/члан IX-3 Устава Босне и Херцеговине), те је очито да исти у суштини врши измјену Устава Босне и Херцеговине.

Уставна правила о функционисању органа утврђују такве процедуре које спречавају доношење одлука које могу имати негативне посљедице по друге – ентитете или конститутивне народе. Садржај наметнутог закона нарушава уставним правилима обезбјеђену заштиту интереса конститутивних народа не само кроз територијалне аранжмане који одражавају њихове интересе, већ и кроз састав државних органа и правила о њиховом функционисању, те је као такав неприхватљив.

Ово нарушавање механизма заштите, гарантовано Уставом Босне и Херцеговине, наметнутим

Законом се још драстичније огледа ако се садржај истог доведе у везу са наложеним измјенама и допунама пословника оба дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине.

4. Народна скупштина позива да се хитно настави стручна расправа о наметнутом Закону, како би се путем адекватне легалне форме исти измијенио. У случају да у разумном року не дође до промјене, Народна скупштина задржава право покретања поступка пред Уставним судом Босне и Херцеговине са захтјевом за оцјену сагласности истог с Уставом Босне и Херцеговине.
5. С обзиром да је Дејтонски споразум међународни споразум, чији је депозитар од 2001. године Генерални секретар Уједињених нација, у случају даље ескалације унилатералних мјера према Уставном положају Републике Српске, а нарочито у случају наметања измијењених пословника о раду у оба дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, Република Српска ће се, путем својих представника, обратити Генералном секретару Уједињених нација с упозорењем да је Дејтонски/Паришки споразум повријеђен од стране Високог представника потврђеног Резолуцијом Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1746 од 29. јуна 2007. године, те да су и изабрани представници бошњачког и хрватског народа у заједничким органима БиХ декларативно и унилатерално одустали од Споразума, односно Анекса IV.
6. Захтјеве за измјенама и допунама Пословника Представничког дома Парламентарне скупштине и Пословника Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине Народна скупштина Републике Српске види као кршење Устава Босне и Херцеговине, који би, ако би били усвојени, довели до угрожавања уставне позиције Републике Српске, односно озбиљног нарушавања равнотеже међу конститутивним народима, која је успостављена уставним механизмима Босне и Херцеговине и која је један од најбитнијих предуслова за стабилност и развој Босне и Херцеговине. Посланици и делегати из Републике Српске увијек требају расправљати о побољшању рада Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, али не могу подржати овако предложене измјене.
7. Народна скупштина Републике Српске тражи од Савјета за имплементацију мира у Босни и Херцеговини додатне гаранције за равноправност ентитета и народа у Босни и Херцеговини, што је у основи Дејтонског споразума, а што не може бити нарушавано једностраним одлукама Високог представника, те, нарочито измијењеним правилима одлучивања у Савјету министара и Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине;
8. Народна скупштина Републике Српске апелује на свједоке Дејтонског мировног споразума (Европску унију, Републику Француску, Савезну Републику Њемачку, Руску Федерацију, Велику Британију и Сједињене Америчке Државе) да подрже рјешеност изабраних представника конститутивних народа и грађана Босне и Херцеговине и ентитета да у потпуности преузму одговорност за сигурну и одрживу будућност и развој Босне и Херцеговине, као сложене, демократске и модерне државне заједнице на њеном путу европских и евроатланских интеграција.
9. Народна скупштина Републике Српске позива Представничко вијеће и Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине да подрже иницијативу о укидању тзв. "бонских овлашћења" Високог представника за Босну и Херцеговину.
10. Истовремено, Народна скупштина Републике Српске позива Високог представника да поврати узурпирани суверенитет који је потребан Босни и Херцеговини за извршење њених међународних обавеза и приступања

Европској унији, те да се одрекне наводног овлашћења за наметање уставних амандмана, закона и смјену изабраних представника власти и вршилаца јавних овлашћења.

11. Народна скупштина Републике Српске тражи од Савјета за имплементацију мира да стави ван снаге закључке Конференције за примјену мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, који су снажан извор неспоразума и злоупотреба у остваривању овлашћења Виског представника у Босни и Херцеговини.
12. Народна скупштина Републике Српске позива представнике политичких партија са сједиштем у Федерацији Босне и Херцеговине на конструктиван и отворен дијалог о најбитнијим питањима социјалног и економског развоја земље, а у циљу враћања узурпираног суверенитета који је неопходан за извршење међународних обавеза земље и њено приступање Европској унији.